

Allereerst moet vastgesteld worden dat het ontstaan van deze maatregelen gelijk viel met de discussie over het afschaffen van de dividendbelasting. Opmerkelijk daarbij is dat de daarmee gepaard gaande bedragen opmerkelijk overeenkomen. Het heeft er schijn van dat het financieren van de afschaffing van de dividendbelasting diende te geschieden door het invoeren van de besproken maatregel. Daarbij is het van bedenkelijk niveau dat gelijk met deze aangekondigde maatregel een significante verhoging van de dividendbelasting wordt doorgevoerd om de druk op te voeren bij de uitvoering van deze maatregel. Hiermee wordt de schijn gewekt van snel extra belastinggeld te willen innen bij ondernemers zonder te veel maatschappelijke onrust. Het betreft volgens de overheid een beperkte groep gedupeerden.

Veel ondernemers hebben door de jaren vermogen opgebouwd in de onderneming om hiermee financiële zekerheid op te bouwen voor de toekomst. Het moge duidelijk zijn dat bij het wegvallen van inkomen van een ondernemer door buiten haar liggende omstandigheden er geen sociaal vangnet bestaat als voor reguliere werknemers. Gedurende de actieve jaren van ondernemerschap wordt er op diverse manieren al extra betaald voor het garanderen van deze financiële zekerheid in de toekomst. Denk hierbij aan pensioenopbouw, arbeidsongeschiktheidsverzekeringen, calamiteiten en spaarpotten voor tegenvallende tijden. De opbouw van reserves voor onzekere financiële tijden gaat enkel via het parkeren van de gemaakte en belaste winsten die de onderneming maakt.

Indien de ondernemer deze reserves "parkeert" in de vennootschap dan is deze verder onbelast maar ook zonder rendement. Immers is de huidige rentestand bij de grootbanken dusdanig laag dat er geen redelijke groei van het vermogen mogelijk is zonder actief beheer van dit vermogen. Daarnaast loopt de ondernemer een reëel risico indien zij grote sommen geld parkeert bij een bancaire instelling omdat deze gelden enkel gegarandeerd worden door het depositogarantiestelsel. Of wel, de ondernemer loopt hier grote risico's tegen een zeer schamele rentevergoeding. (denk aan de Icesave en DSB affaire) Om niet te spreken over de trend dat banken in de nabije toekomst wellicht een negatieve rente zullen gaan rekenen over spaartegoeden.

Omdat in veel gevallen de opgebouwde reserves met name bedoeld zijn voor het verzekeren van een zekere oudedagsvoorziening van de ondernemer kunnen er geen onnodige risico's worden gelopen met deze reserves. Het uitkeren van deze reserve's aan de DGA heeft als consequentie dat met onmiddellijke ingang deze reserves afnemen met de hoogte van de te betalen dividendbelasting. Daarnaast is daarmee de weg afgesloten voor eventuele toekomstige wijzigingen in de activiteiten en/of mogelijkheden van de Vennootschap waarvoor alsnog kapitaal nodig is.

Bovenstaande feiten en omstandigheden hebben er voor veel ondernemers (enkele tienduizenden volgens uw inschatting) voor gezorgd dat zij binnen de bestaande wet- en regelgeving hebben gezocht naar veilige en toekomstbestendige oplossingen voor het opbouwen van een oudedagsvoorziening.

Een veel gekozen oplossing hierbij is het lenen door de DGA van de Vennootschap op zakelijke gronden voor het financieren van een vastgoedportefeuille. Er is dan ook helemaal geen sprake van excessief lenen in deze gevallen. Immers het is voor zowel de Vennootschap de best gekozen oplossing als ook voor de DGA.

Zakelijke gronden zijn hierbij zeer simpel te toetsen op slechts twee criteria,

1. het verstrekte onderpand is hoger dan de lening
2. de rente is zakelijk en conform richtlijnen belastingdienst

Het is ridicuul te veronderstellen dat het controleren op deze zeer eenvoudige bovenstaande feiten een onevenwichtige druk op de belastingdienst legt. De controle hierop is zelfs zeer simpel volledig te automatiseren.

Daarnaast is het voor vele ondernemers bitter te constateren dat haar overheid zich op het standpunt stelt dat leningen van de Vennootschap aan haar DGA boven de vijfhonderdduizend Euro excessief en wettelijk ontoelaatbaar zijn, maar dat er diverse banken zijn die onder gelijke voorwaarden hogere bedragen uitlenen aan diezelfde DGA indien zij privé garant wil staan.

Of wel, als oplossing voor het probleem dat de overheid nu scheidt dienen DGA's haar leningen over te sluiten van de Vennootschap naar een derde, bancaire nationale of internationale partij.

Het meest bijzondere van de voorgestelde maatregelen is dat de gelden die hierdoor terugvloeien naar de vennootschap vervolgens wel uitgeleend kunnen gaan worden aan willekeurige derden waarbij er ineens geen sprake meer is van excessief lenen.

Er lijkt dan ook sprake van willekeur en rechtsongelijkheid indien de DGA een andere behandeling krijgt dan een derde, zowel voor de DGA als de Vennootschap.

De nu voorgestelde wetgeving is overbodig indien de belastingdienst zich op het simpele standpunt stelt dat alle leningen die aan zakelijke voorwaarden voldoen moeten worden voorzien van bewijsstukken. Alle leningen die hieraan niet voldoen worden beschouwd als een Rekening Courant verhouding en mag ten hoogste een totaal van 17.500 Euro betreffen.

Indien de overheid onverhoopt alsnog vasthoud aan de uitgangspunten van de wetgeving dan is overgangsrecht niet meer dan reëel en eerlijk. Bestaande gevallen dienen ontzien te worden of er dient een verzachtende maatregel te worden getroffen voor ondernemers die onevenredig hard worden getroffen door de maatregel.